

Overweging Jacobuskerk Enschede

17^e Week door het jaar A, vrijdag 4 augustus 2023

Lev. 23, 1.4-37/ Psalm 81 / Mt. 13, 54-58

Deze Wereldjongerendagen in Portugal, zijn voor de jongeren die er zijn ongetwijfeld indrukwekkende dagen, heilige dagen; dagen om stil te staan bij wat God van hen wil.

Voor wie op vakantie is, vlakbij huis, in eigen land of verder weg, kunnen er ook van die indrukwekkende dagen zijn – dat er uitzicht is op een andere wereld, een mooiere dan die we thuis ervaren. Een wereld zonder de zorgen van alle dag, een wereld zonder haast, een wereld vol met bijzondere natuur, cultuur – plekken die we in ons dagelijks leven niet zien of niet opmerken.

Voor ons, die thuis zijn, is het soms een uitdaging om die heilige dagen te vinden. In het dagelijks leven zijn er niet altijd van die hoogtepunten en wat vakantiegangers in onze eigen omgeving vinden, daar gaan we zelf vaak achteloos aan voorbij.

Het vergt dus wel inspanning en aandacht om dat heilige op te merken. Inspanning om ergens naartoe te gaan. Aandacht om er bij stil te staan en het op je in te laten werken.

We hoeven niet naar Lissabon om heiligheid te vinden. Het is overal om ons heen. Maar het vraagt wel tijd en oefening: door goed om ons heen te kijken en daar Gods hand in te zien.

Daar zijn vastgestelde dagen voor - door het jaar heen. Dagen die ons vragen om even pas op de plaats te maken en rust te nemen. Immers, zonder rust geen aandacht.

We worden vandaag aangespoord om stil te staan en de heiligheid van drie feesten op te merken: God op die vastgestelde dagen te huldigen, te danken voor onze vrijheid uit slavernij.

Er worden drie zgn. pelgrimsfeesten genoemd die alle te maken hebben met de bevrijding van het Volk van God uit Egypte: Pesach (het Paasfeest, het feest van de bevrijding uit Egypte), het Zevenwekenfeest (het feest waarop ze de Tien Geboden ontvingen, van oorsprong een oogstfeest) en het Loofhuttenfeest (het feest waarop ze de tocht door de woestijn gedenken en in een zelfgebouwd hutje wonen).

Pasen is ook voor ons een belangrijk feest, het feest waarop we de opstanding van de Heer vieren. Iets wat we feitelijk elke zondag vieren, en zelfs vaker, tijdens elke eucharistie.

Maar ook bij de oogst, die tegenwoordig zo ver van ons bed is, waar we zelf niet meer bij zijn betrokken, zou een moment moeten zijn waarop we God danken en heiligen. Want hoe wonderbaarlijk is die graankorrel, die sterft in de aarde en honderdvoudig vrucht draagt; die ons tot voedsel is, tot dagelijks brood.

En dagen van verzoening – zouden we niet ook God moeten danken en heiligen dat verzoening mogelijk is bij alle onvrede die er kan zijn? Wanneer een ruzie is bijgelegd, een oorlog is gestaakt, een offer is gegeven?

Kortom, zouden wij dat niet ook wat vaker moeten doen? Niet alleen wachten op Wereldjongerendagen of andere buitengewone dagen en die als heilig ervaren, maar God vaker danken voor ons dagelijks brood, voor onze bevrijding uit de woestijnen van ons leven, voor de vrijheid die ons gegund is op dagen dat we niet hoeven werken.

Die zondagsrust, de sabbat, is zo'n dag die bedoeld is om heilig te zijn: omdat God, Schepper van Hemel en Aarde, toen zelf rust nam. Rust is dus iets wat heel belangrijk is. De boog kan niet altijd gespannen zijn; een mens heeft ook tijd nodig om van zijn inspanningen te genieten en even niets te moeten. In deze 24-uurs economie is dit een welkome afwisseling en een goede remedie tegen stress en burn-outs.

Laten we ons niet gek maken door dwang van de Mammon. We kunnen niet twee goden dienen. Laten we kiezen voor onze ware God, de God van leven, van bevrijding. Zo kan God ons nog altijd bevrijden uit de slavernij van deze huidige welvaart en oppervlakkigheid.

God vraagt niet onszelf te offeren op het altaar van de economie.

God vraagt om te dienen, niet om te heersen. Niet om onszelf centraal te stellen, maar de ander en daarmee de Ander, God. Niet om welvaart maar om welzijn.

Ook worden we vandaag geroepen profeet te zijn. Een dienaar die dit goed begrepen heeft wat Jean Baptiste Marie Vianney, beter bekend als de pastoor van Ars. Zijn feestdag vieren we vandaag. Hij was een nederige man, met een goed en edel hart, die moeite had met zijn opleiding, maar per se zijn roeping wilde volgen: priester worden en in dienst staan van God en zijn naaste. Hij stichtte weeshuizen, scholen en kerken, oordeelde niet en was een liefdevolle biechtvader.

En dat alles tegen de stroom in van de naweeën van de Franse Revolutie, waarin een antikatholiek klimaat heerste. Hij stierf in een geur van heiligheid en had van een achterdochtig dorp een springlevende, gelovige gemeenschap gemaakt.

Deze eenvoudige man die de deugd van geduld en vergeving kende en een geliefd biechtvader was in het oosten van Frankrijk kan ons allemaal inspireren. Hij is patroonheilige geworden van alle parochiepriesters, omdat hij een heilig voorbeeld is voor iedereen.

Eenvoud, standvastigheid en nederig zijn, zijn deugden die we allemaal kunnen oefenen. Door open te staan voor elkaar en voor God, in navolging van Jezus.

Zo is het mogelijk in alle nederigheid en dienstbaarheid profeet te zijn. God vraagt geen grote woorden, geen podium, geen groot publiek. De pastoor van Ars leefde in maar een klein plaatsje, waar hij echter grote dingen bewerkstelligde en een voorbeeld was voor iedereen.

Ook Jezus was een profeet in eigen land, die mensen wist te inspireren, te mobiliseren, te troosten en op te beuren. In zijn eigen stad, Nazareth, werd hij niet als Zoon van God, als profeet van Gods liefde herkend, maar daarbuiten des te meer. Tot op de dag van vandaag!

En Hij besloot zijn energie te sparen en toch door te gaan, tegen de stroom in, omdat Hij wist dat hij op de goede weg was.

Laten wij ook die weg volgen. En laten we bidden dat de jongeren die straks uit Portugal terugkomen, als moderne profeten geïnspireerd hun verhaal kunnen vertellen en dat naar hen geluisterd wordt. Zodat de glans die van hen afstraalt, ook doorwerkt in óns dagelijks leven.

Als we niet gewenst zijn, probeer het dan ergens anders. Maar vertel wat God van ons wil in bevrijdende woorden en bemoedig elkaar, en wees in je doen en laten een voorbeeld, zoals de pastoor van Ars. Wie weet lukt het ons dan ook om in het huidige klimaat van altijd maar consumeren en uiterlijkheden een tegengeluid te laten horen.

Neem rust op heilige dagen, sta stil bij God en word zelf heilig. Omdat het goed is.

Amen.